

mele, ja omma kange Bihma Saule:
olle Ma peäl! siis panneb ta keikide Jumis-
meste Käed kui Pitieriga kinni; siis lähheb
igga Metsalinne omma warjolisse Paika,
ja jowad omma Pessade sisse. Louna
poolt tulleb Tulispösk, a Pohja poolt tul-
leb sülin; Jummal a Ohhust teeb se Zeät,
ja panneb laiad Weed k' lmetama. Ta
ajab ta pakud Piltwed ära, et Jlm selgeks
saab, ja pillab omma Walgo Piltwed laias-
le. Panna sedda tähhele Job, seisa ja
mõtle järrel Jummal a Jummeasjad! Tem-
ma jures on suur Au, mis Kartussewäart;
temma on keigewäggewam: sepärrast peas-
wad Jumimesed tedda kartma, ja keik
neid, kes targa Süddamega on ommast
Melest, ei woi temma mitte nähha.

S. 389. Job kulis sedda keik waikse
Melega mis Eliu räkis (S. 382.), sest
need ollid õiged Kõnned; ja nüüd tulli tem-
male se Hallastamisese Aeg Jummal a Käest,
sest

sest Sadan ei piddand temma Hinge peäle
mitte Woimust sama (S. 345.) Jehowa
hakkas räkima Jobile kange Tule seest:
Panna omma Wõ Wõle kui Mees, (ut-
les Jummal), ja ma tahhan sul t küssida,
anna sa mulle Wastust! Kus ollid sinna,
kui ma Mailma rajasin; kas sa tead, kuh-
ho peäle on temma allumised Rajad mah-
mahapanud, ehk kes on temma Murga-
kirowi allaseadnud? Kus ollid sinna, kui
need Homiko Tähhed ühhes õistafid, ja
keik Jummal a Lapsed Kõmoga hüüdsid;
kui ma Merd õstego Ustega kinnipannin,
kui ta wäljakargas, ja ütlesin: Siitsadik
pead sa tullesin, ja mitte emale; seie pan-
nen ma sulle Kõja, kui so Laened touswad!

S. 390. Ollid sa sanud Merre kinkude
jure, ja Süggawusse Pohjas kõndinud?
Dns Surma Wärrawad sulle ilmutud, ja
ollid sa Surma-Warjo Uksed näinud? ol-
led sa ümbermõttelnud, kui lai se Ma on?
Kägi